

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่องศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเข้าใช้บริการเว็บไซต์และจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จำนวน 11 แห่ง จำนวน 855 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้กลับคืนมารวมทั้งสิ้น 855 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มโดยทดสอบค่าที (t-test) ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 3 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Fisher's LSD test

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษานักเรียนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ได้ดังนี้

1. นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตดีในทุกด้าน ได้แก่การให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเข้าใช้บริการเว็บไซต์และจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต

2. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและสหศึกษา มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับดีด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต และการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต ส่วนในระดับปานกลางได้แก่พฤติกรรมด้านการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

และการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

นักเรียนทั้งเพศชายและหญิงมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับดีได้แก่ด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การเข้าใช้บริการเว็บไซต์และการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต ส่วนในระดับปานกลางได้แก่พฤติกรรมด้านการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับดี ได้แก่ด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การเข้าใช้บริการเว็บไซต์และการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต ส่วนในระดับปานกลางได้แก่พฤติกรรมด้านการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

นักเรียนที่มีความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากและปานกลาง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนที่มีความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตดีทุกด้าน ส่วนนักเรียนที่มีความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางและน้อย จะมีพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับดี ส่วนพฤติกรรมด้านการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกัน

นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน โรงเรียนและร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตดีเกือบทุกด้านยกเว้นด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนและร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับดี ส่วนพฤติกรรมด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกัน

นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองในการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านมาก ปานกลางและน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเกือบทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองปานกลางและน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเกือบทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้นการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตและการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่ามีแตกต่างกัน

นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนมาก ปานกลางและน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากครูมากจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตดีในทุกด้าน ส่วนนักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากครูปานกลางและน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การใช้บริการเว็บไซต์และการสนทนาอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่าจะไม่แตกต่างกัน

นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ปานกลางและน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตดีเกือบทุกด้านยกเว้นด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากเพื่อนปานกลางและน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต การใช้บริการเว็บไซต์และการสนทนาอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมโดยรวมพบว่าจะไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนจำแนกตามลักษณะของโรงเรียนเพศ ระดับชั้นการศึกษา ความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต การได้รับการดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองในการใช้อินเทอร์เน็ต การได้รับการดูแลและให้ความรู้จากครูในการใช้อินเทอร์เน็ต และการได้รับการดูแลและให้ความรู้จากเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ต

นักเรียนในโรงเรียนชายล้วนและสหศึกษา โดยส่วนรวมมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่ามีนักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในด้านการเข้าใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต

นักเรียนเพศชายและหญิง โดยส่วนรวมมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ตและการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทุกด้านไม่แตกต่างกัน

นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ด้านการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์และด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต

นักเรียนที่ใช้สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ตและการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต

นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองที่บ้านแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในทุกด้าน

นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากครูที่โรงเรียนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ต การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการเข้าใช้บริการเว็บไซต์

นักเรียนที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากเพื่อนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ต

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

1. โรงเรียนเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยมีทั้งโรงเรียนที่มีนักเรียนที่เป็นชายล้วนและโรงเรียนแบบสหศึกษา พบว่ามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับดีทุกด้าน ความแตกต่างทางเพศ ระดับการศึกษา ลักษณะของโรงเรียนไม่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงกว่าพฤติกรรมด้านอื่นแสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารีรัตน์ สุวรรณวารีย์ (2543) ที่พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมจรรยาบรรณด้านการละเมิดความเป็นส่วนตัวผู้ใช้ ด้านการใช้ระบบในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรม ด้านการเล่นการพนันและด้านภาพอนาจารบนระบบเครือข่ายอยู่ในระดับน้อย ไม่มีพฤติกรรมจรรยาบรรณด้านการรบกวนความปลอดภัยของเครือข่ายและด้านการก่ออาชญากรรม แต่ไม่สอดคล้องกันที่กล่าวว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมจรรยาบรรณในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันและสถานศึกษาที่แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมจรรยาบรรณในการใช้ระบบเครือข่ายแตกต่างกัน ซึ่งเหตุผลกล่าวได้ว่านักเรียนของโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ได้ผ่านการคัดเลือกทั้งด้านความรู้ ความสามารถและพฤติกรรม โดยโรงเรียนดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดทั้งในเรื่องระเบียบวินัย การศึกษามีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในทุกสถานศึกษาที่สังกัด มีการช่วยเหลือและพัฒนาโรงเรียนในกลุ่มให้มีการพัฒนาอย่างใกล้เคียงกันโดยช่วยเหลือทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ นักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการศึกษา ทั้งจากห้องเรียนคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด มีคอมพิวเตอร์ต่อเชื่อมระบบอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนได้ใช้อย่างเต็มที่และในบางโรงเรียนให้บัญชีผู้ใช้ (account) แก่ นักเรียนนำไปใช้ที่บ้านได้ด้วยซึ่งการที่นักเรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประโยชน์และคุ้มค่าทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีนำไปสู่พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม ซึ่งอาจต่างจากโรงเรียนในภาครัฐบาลที่นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาค้นคว้าอย่างทั่วถึง เนื่องจากขาดงบประมาณและบุคลากร พจนารถ ทองคำเจริญ (2539) ได้กล่าวถึงนโยบายในการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนในระดับภาควิชา ส่วนใหญ่มีนโยบายที่จะผลักดันให้คณะหรือสถาบันมีการขยายหรือปรับปรุงทางด้านอุปกรณ์พื้นฐานให้พร้อม โดยเฉพาะคู่สายและความเร็วในการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนา

ระบบเครือข่ายอีกทั้งโรงเรียนในภาครัฐฯ ยังขาดบุคลากรในการดูแลควบคุมระบบเครือข่าย ซึ่งต่างจากโรงเรียนภาคเอกชนที่มีความพร้อมมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ มหัทธผล อรุณสวัสดิ์ (2539) กล่าวว่า ปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเครือข่าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผู้ใช้บริการพบมากที่สุดคือการสื่อสารมีความเร็วต่ำ ไม่สามารถจัดส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้ ศูนย์บริการถ่ายข้อมูลด้วยความเร็วต่ำ ศูนย์บริการเทลเน็ต ชัดข้องทำให้ไม่สามารถใช้บริการได้ ใช้เวลานานในการค้นหาข้อมูลแบบเวิร์ล ไวด์ เว็บ และไม่พบกลุ่มชาวที่ต้องการ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มคู่สายโทรศัพท์เพื่อติดต่อกับศูนย์บริการและเพิ่มความเร็วในการเชื่อมต่อในระดับมากที่สุด

2. ความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต มีผลต่อพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาฮายดิน (1996) พบว่า ประสบการณ์และทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนในเครื่องมือชนิดคณะเซนต์คาเบรียลมีความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับดี เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารข้อมูลทั้งที่บ้าน (75.8%) และที่โรงเรียน นักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตทดแทนการใช้ห้องสมุดเนื่องจากสามารถค้นหาข้อมูลได้เร็ว และได้จำนวนแหล่งข้อมูลที่มากกว่า มีความสะดวก หากนักเรียนขาดจริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ถูกต้องจะส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น สมคิด เลิศพิริยะประเสริฐ (2540) พบว่าผลกระทบของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ทำให้เกิดปัญหาทางระบบเศรษฐกิจ เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีคิดและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน

3. สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนในเครื่องมือชนิดคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยมักใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 75.8 การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านนักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพียงลำพัง มีความเป็นส่วนตัวและสามารถใช้ได้เวลานาน ๆ ทำให้มีประสบการณ์ใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล สนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต การเข้าใช้เว็บไซต์ หรือใช้โปรแกรมที่ได้จากอินเทอร์เน็ตมากขึ้นกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนซึ่งมีเวลาจำกัด มีผู้คอยควบคุมดูแล และอาจมีนักเรียนอื่นใช้งานร่วมอยู่ด้วย เช่นเดียวกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ที่ถูกจำกัดด้วยเวลาและค่าใช้จ่าย รวมถึงซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมที่ถูกจำกัดด้วยลิขสิทธิ์ต่าง ๆ ทำให้การใช้การใช้งานต่างจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน

4. การได้รับดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองมีผลต่อพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน แม้โดยความเป็นจริงผู้ปกครองเพียงส่วนน้อยที่จะมีโอกาสดูแลให้ความรู้แก่นักเรียนในการใช้อินเทอร์เน็ต แต่หากผู้ปกครองหมั่นคอยดูแลนักเรียนในการใช้อินเทอร์เน็ต สอบถามหรือแลกเปลี่ยนความรู้กับนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่เหมาะสมเพราะหากให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง ผู้ปกครองไม่สามารถทราบได้ว่านักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อกระทำการที่ไม่เป็นประโยชน์หรือไม่ ปัจจุบันมีความพยายามที่จะส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้เข้าใจและตระหนักถึงประโยชน์และภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านทางเว็บไซต์หรือการสัมมนาที่จัดขึ้นโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้ที่เบาแ่สในการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนี้การติดตั้งโปรแกรมกั้นกรองข้อมูลจากเว็บไซต์ในเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยปิดกั้นไม่ให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมได้ ศรีดา ดันทะอธิพานิช (2544) ได้สรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่ออินเทอร์เน็ตดังนี้

4.1 ผู้ปกครองยังไม่ค่อยรู้เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ตของลูกทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้ปกครองและเด็ก ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการสอดส่องดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

4.2 ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ในด้านการศึกษา ควรส่งเสริมให้มีการใช้มากขึ้น

4.3 ผู้ปกครองตระหนักถึงภัยอันตรายหรือความเสี่ยงที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาไม่เหมาะสม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไม่สร้างสรรค์ รวมถึงการไม่รู้วิธีปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องเมื่ออยู่บนอินเทอร์เน็ต ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าทางบ้าน โรงเรียน ภาครัฐและเอกชน ควรเข้ามามีส่วนร่วมกันในการดูแลเด็กและเยาวชนในการใช้งานอินเทอร์เน็ต แนะนำถึงวิธีการใช้งาน ตลอดจนวิธีการลดความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น การไม่ให้ข้อมูลส่วนตัว หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าโดยไม่ขออนุญาตผู้ปกครองก่อน ไม่ได้ติดต่อกับคนแปลกหน้า

5. การได้รับการดูแลจากครูที่โรงเรียนและเพื่อนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน เนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมักใช้นอกเวลาเรียนเพื่อค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งมักใช้ที่ห้องสมุดหรือห้องเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะไม่มีครูหรือผู้บริการคอยดูแลอย่างใกล้ชิด จะเป็นโอกาสให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตได้ตามลำพัง ซึ่งสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตเป็นปัญหาสำคัญที่กำลังระบาดในหมู่นักเรียน ซึ่งโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยได้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ ได้มีการพัฒนาระบบให้มีความรัดกุมโดยการติดตั้ง

ระบบปิดกั้นข้อมูลสื่อที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการออกกฎระเบียบห้ามไม่ให้นักเรียนดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม มีการลงโทษเช่นหักคะแนนความประพฤติ และครูที่ดูแลระบบอินเทอร์เน็ตภายในโรงเรียนมีการติดตั้งซอฟต์แวร์กั้นกรองข้อมูลภายในโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตามไม่สามารถปิดกั้นได้สมบูรณ์ วิธีที่ดีที่สุดคือการสอนให้นักเรียนรู้จักเลือกดูข้อมูลที่เป็นประโยชน์ อาจารย์ จีระศักดิ์ สุวรรณ (2541 อ้างถึงใน ศรีดา ตันทะอธิพานิช, 2544) โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี กล่าวว่า การกำหนดนโยบายการใช้งานและการระงับโทษของการฝ่าฝืนเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเด็กยังเกรงกลัวการหักคะแนน กลัวเรื่องการลดเกรด การจัดผู้ดูแลระบบบริการคอมพิวเตอร์และคอยสอดส่องนักเรียนว่ามีการฝ่าฝืนระเบียบหรือไม่นั้นเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ และอาจารย์ ชนารัตน์ คำอ่อน โรงเรียนระยองวิทยาคม กล่าวว่า การจัดการบริการอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนที่สำคัญคือการจัดห้องคอมพิวเตอร์ครูต้องสามารถมองเห็นทุกหน้าจอของเด็กได้ มีการใช้ซอฟต์แวร์ดึงหน้าจอของเด็กมาดูที่เครื่องคอมพิวเตอร์ของครูได้ตลอดเวลา การจัดห้องเป็นรูปตัวยู ซึ่งครูเข้าไปยืนตรงกลางตัวยู ทำให้เด็กกระวังตัวไม่กล้ากระทำความผิดหรือฝ่าฝืนกติกาการใช้งาน

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพด้านการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเต็มที่ เพื่อใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ในรูปของกิจกรรมชมรม การแข่งขันความสามารถต่าง ๆ
2. โรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันในการให้ความรู้แก่นักเรียนเพิ่มเติมในการใช้อินเทอร์เน็ตให้ปลอดภัยและได้ประโยชน์ โดยเฉพาะการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต จริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต
3. โรงเรียนควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อกั้นกรองแหล่งข้อมูลที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน
4. ส่งเสริมบุคลากรครูสอนคอมพิวเตอร์และครูผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในการพัฒนาความรู้ด้านอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นที่ปรึกษาและให้ข้อมูลแก่นักเรียนได้อย่างถูกต้อง
5. ปรับปรุงระบบห้องเรียนคอมพิวเตอร์ให้สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงพร้อมทั้งติดตั้งระบบที่สามารถสอดส่องการใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนและลงโทษนักเรียนที่ฝ่าฝืน
6. โรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้รับความรู้ในเรื่องการดูแลนักเรียนให้ใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตที่บ้านอย่างถูกวิธีและปลอดภัย
7. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดูแลให้ความรู้เพื่อนในการใช้

อินเทอร์เน็ตทั้งในและนอกเวลาเรียน

8. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าในการเรียนวิชาต่าง ๆ

9. ประสานงานกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในการปิดกั้นแหล่งข้อมูลที่ไม่เกิดประโยชน์กับนักเรียน เช่น เว็บไซต์ลามกอนาจาร การพนัน การก่ออาชญากรรม

10. รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่โรงเรียนในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านอินเทอร์เน็ตแก่ทุกโรงเรียนอย่างเสมอภาค รวมถึงการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่าเพศ ระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในเครื่องมือชนิดคะแนนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จึงควรศึกษาอิทธิพลจากตัวแปรอื่น เช่น แผนการเรียนของนักเรียน เนื่องจากปัจจุบันในแต่ละระดับชั้นมีการจัดการเรียนให้กับนักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสามารถ ดังนั้นวิชาที่เรียนอาจมีจำนวนคาบเรียนมากและน้อยแตกต่างกัน เช่นวิทย์-คณิต, วิทย์-คอมพิวเตอร์, ศิลป์-ภาษา โอกาสที่จะได้เรียนหรือใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอาจมีผลทำให้พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันด้วย

2. จากการวิจัยพบว่านักเรียนในเครื่องมือชนิดคะแนนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยโดยรวมมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน จึงควรแยกศึกษาในเขตกรุงเทพและเขตภูมิภาค ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาในกรุงเทพส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่สูงกว่าสถานศึกษาในภูมิภาค รวมถึงสื่อสัญญาณอินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมีความเร็วกว่า ซึ่งอาจมีผลต่อพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนให้แตกต่างกันได้

3. จากการวิจัยพบว่านักเรียนในเครื่องมือชนิดคะแนนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยโดยรวมมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน จึงควรศึกษาเปรียบเทียบในระดับที่ต่างสังกัด เช่น นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน